

Forfatter: Skjoldborg, Johan

Titel: Udrag fra En Stridsmand

Citation: Skjoldborg, Johan: "En Stridsmand", i Skjoldborg, Johan: *En Stridsmand*, 1896, s. 79.
Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-skjold_01-shoot-idm140513901836160/facsimile.pdf (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: En Stridsmand

»Tror du, jeg er ræd for at blive en fattig Kone, saa tror du fejl!«

Han saa opmærksom paa hende. »En arm og ussel Stymper, der kommer paa Sognet, maaske paa Fattiggaarden! En foragtet Stakkøl, en haanet Skabning uden Ret og Magt! — Er du ikke ræd for det!?»

»Nej, det gør mig ikke ulykkelig, det forstaar jeg nu, naar vi kan dele med hverandre. Men, hvis du vil gaa til den Side, hvor Bolle-Mette er, saa vil jeg græmme mig!«

Han fo'r op: »Har du haft nogen Grund til at skamme dig over mig endnu!« raabte han med lynende Øjne og traadte truende hen til hende.

Ane saa vist paa ham: »Du skrækker mig ikke, Søren! — Der er ingen Ting i Verden, der kan skrække mig!« sagde hun med løftet Hoved, »uden een Ting. Om du skulde blive en et Menneske, som — som jeg ikke kunde

agte; det er det eneste, jeg bærer Rædsel for!«

Som et Lyn var Søren ude af Døren.

— — — Den gamle Brander gik stille med Dørene i Sønnens Hus. Og det var tunge Tanker, han bar paa. Han saa tilbage over sit Liv og fandt let det mørke Punkt. Og saa spurgte han sig selv, om slige Lyster ogsaa kunde arves? Om den Ulykke, der nu truede Sønnens Hjem, ogsaa maatte komme som Forbandelse over hans hvide Haar?

Da samlede han de sidste Rester af Sindets Styrke og Haandens Kraft for at hjælpe til at holde Ødelæggelsen borte. Haandsnild, som han var, havde han ikke tjent saa ganske lidt ved at flette Haandkurve af Klitvæksternes Rødder, som han afbarkede og tørrede. I den senere Tid havde han ogsaa bundet store Tørvekurve af Enebærris. Nu sad han og jagede med dette Arbejde fra tidlig Morgen til ud paa Vinternatten. Kulde, Alderdomssvaghed og